

РЕШЕНИЕ

№ 1503

гр. Русе, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Ст. Стефанов

при участието на секретаря Милена Й. Симеонова
като разгледа докладваното от Николай Ст. Стефанов Гражданско дело № 20224520106626 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 228 от Закона за електронните съобщения, чл.86, ал. 1 и чл.92, ал.1 от ЗЗД и чл.79 от ЗЗД.

Ищецът „Теленор България“ ЕАД гр. София, твърди, че сключило с ответника договори за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

Моли съда да постанови решение с което да се признае за установено, че ответникът дължи суми в общ от 1016.53 лева , от които:

- 301.83 лева - цена на дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги;

- 271.84 лева - незаплатени лизингови вноски и

- 442.86 лева - цена на дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти. Претендират се разноси по заповедното и исковото производства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, назначеният особен представител на ответника не е подал отговор на исковата молба.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа страна следното:

Видно от представените с исковата молба писмени доказателства между ответника и „Теленор България“ ЕАД (с предишно наименование „Космо България Мобайл“ НАД) са сключени следните договори:

1. Договор за мобилни услуги от дата 29.04.2019г. сключен за мобилен номер 359896552156. Отношенията между страните са подновени с подписаното Допълнително споразумение от дата 13.07.2019г., като абонатът избрал ползването на абонаментна програма „Тотал +29.99 лв.“, с промоционален месечен абонамент в размер на 25.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 13.07.2021 г.

2. Договор за мобилни услуги от дата 13.07.2019г. за мобилен номер 359895078101. Отношенията между страните са подновени с последно подписаното Допълнително споразумение от дата 04.10.2019 г., като абонатът избрал ползването на абонаментна програма „Тотал + 29.99 лв.“, с промоционален месечен абонамент в размер на 25.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 04.10.2021 г.

3. Абонатът е сключил и договор за лизинг от същата дата - 04.10.2019 г., по силата на които е влез мобилно устройство HUAWEI P30 Lite Dual Pearl White на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 16.99 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплатяване на допълнителна сума от 16.99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ / чл.1, ал.2 от договора за лизинг/. С оглед качеството абонат на дружеството, на ответника е предоставено за ползване описаното по-горе мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена, видно от раздел ц, Т. 1 от Допълнителното споразумение от дата 04.10.2019 г., както следва: -Стандартната цена на мобилното устройство е 799.90 лв.; цена в брой общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал е 527.76 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 272.14 лв.

4. Договор за мобилни услуги от дата 04.10.2019 г. за мобилен номер 359894349314, с избрана абонаментна програма „Тотал 31.99 лв.“, с промоционален месечен абонамент в размер на 27.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 04.10.2021 г. Въз основа на посочения договор ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като

потреблението е фактурирано под клиентски номер на абоната №006353785.

Ответникът не плащал задълженията по сключените договори, което наложило ищецът да предяви в съда своите претенции. Така въз основа на подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК, срещу ответника С. А. Ю. е образувано ч.гр.д № 3900/2022г. по описа на Районен съд - Русе. Против длъжника била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение в общ размер на 1016.53 лева. Заповедта била връчена в условията на чл.47, ал.5 от ГПК.

По делото са приложени фактури с начислени вземания на мобилния оператор, произтичащи от описания договори, сключени между него и клиента.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на установителния иск:

Искът е предявен от „Теленор България” ЕАД гр. София по реда и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, на основание чл. 422, ал.1 от ГПК, след издаване по негово заявление в качеството му на кредитор срещу ответника в качеството му на длъжник, на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

Налице е идентичност на страните по заповедното и по настоящото исково производство. Претендира се установяване на вземане, съответно на задължението, посочено в заповедта за изпълнение. Ето защо, настоящият състав, предвид единството на настоящото и заповедното производство, приема, че установителният иск е допустим.

По основателността на исковете:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК

Доказа се, че страните по делото са насрещни страни по валидно двустранно облигационно правоотношение, представляващо търговска сделка по смисъла на чл.286 от ТЗ, създадено чрез сключване при условията на чл.298 от ТЗ на индивидуален договор за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги. По силата на същия, ищецът, като доставчик, се задължил да предоставя на ответника, като потребител, услуги от собствената си мобилна мрежа, срещу насрещно задължение на последния

да заплаща цената на тези услуги. Установено е и не се спори, че претендираните от ищеца суми не са заплатени от ответника.

По предявения срещу ответника осъдителен иск с правно основание чл.79 от ЗЗД вр. с чл.205 от ЗЗД, съдът счита че са събрани достатъчно и убедителни доказателства затова, че страните са се намирали в договорни отношения, а ответникът не изпълнил поетите си задължения за изплащане на лизинговите вноски за взетата на изплащане вещ и нарушил задълженията си и не плащал месечни абонаментни вноски, както и лизингови такива за полученото мобилно устройство.

От приложените по делото фактури се установява, че ответникът дължи суми в общ размер на 1016.53 лева , от които : 301.83 лева - цена на дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги; 271.84 лева - незаплатени лизингови вноски и 442.86 лева - цена на дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

С оглед представените писмени доказателства съдът намира предявените искове за основателни и доказани по размер. От тях се установява, че страните са се намирали в договорни отношения.

С оглед основателността на главния иск, основателен се явява и акцесорния иск за законната лихва, от подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателно изплащане на вземането.

При този изход на делото на основание чл.78 от ГПК ответникът следва да заплати на „Теленор България“ ЕАД присъдените в полза на дружеството деловодни разноски по заповедното производство в общ размер на 205,69 лева, от които 25,00 лева внесена държавна такса и 180,69 лева, платено адвокатско възнаграждение, както и всички сторени от ищеца разноски в настоящото производство, в т.ч. внесената държавна такса в размер на 225,00 лева и изплатения адвокатски хонорар в размер на 480,00 лева, определен съгласно Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, изм. и доп. ДВ. бр. 7 от 22 Януари 2019г., както и сумата от 500,00 лева платено възнаграждение за особен представител.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С. А. Ю. с ЕГН:***** от гр.Русе, че съществува вземане на „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД с ЕИК:130460283 със седалище и адрес на регистрация гр.София в общ размер на **1016.53 лева**, от които 301.83 лева цена на дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, 271.84 лева незаплатени лизингови вноски и 442.86 лева цена на дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти, ведно със законната лихва от 25.07.2022г. до окончателното изплащане на сумата, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 1900/28.07.2022г. по ч.гр.д. № 3900/2022г. по описа на Районен съд – Русе.

ОСЪЖДА С. А. Ю. с ЕГН:***** да заплати на „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД с ЕИК:130460283 със седалище и адрес на регистрация гр.София направените деловодни разноски в настоящото производство в размер на **1205,00 лева**.

ОСЪЖДА С. А. Ю. с ЕГН:***** да заплати на „Теленор България” ЕАД гр. София, направените деловодни разноски по ч.гр.д. № 4623/2019г. на Русенски районен съд в размер на **205,69 лева**.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____